

Vrient — zegt hij —, dat moet u ghebreken,
te sprekene jeghen die vrouwe mijn,
het moeste bi mijnder hulpen sijn,
want ic bens met haer gheloeft.
Ic ben van alden knechten thoeft,
die mijn here onthouden heeft³.

Dat past wel bij een boschwachter, die handschoenen draagt.

Kan het beeldje een voorstelling van den warandehuedere zijn?

Het wordt in den catalogus van de Wallace-Collection Vlaamsch of Duitsch werk uit het begin der zestiende eeuw genoemd. Het abel spel is ons overgeleverd in het Hulthemsche handschrift in de Koninklijke Bibliotheek te Brussel. De drama's daaruit zijn volgens Leendertz zeker alle van één dichter, waarschijnlijk een Vlaming⁴, en uit het midden der veertiende eeuw⁵. Het moet zeer bekend geweest zijn, juist in den tijd van vervaardiging van de statuette, want er bestaan verscheiden oude drukken van, te Gouda ± 1486, te Keulen ± 1495 en ± 1510, te Antwerpen ± 1519, en zelfs een Nederduitsche vertaling⁶. Niets verbiedt dus, zich aan de illusie over te geven, dat het beeldje, dat toch zeker iets bepaalds bedoelt weer te geven, een voorstelling van den persoon uit het drama is. Men kan dan den beeldhouwer den lof geven, dat hij de figuur van den warandehuedere, die Leendertz als „vermakelijk en toch geheel overeenkomstig de werkelijkheid” getypeerd heeft⁷, met even veel begrip als vaardigheid uitgebeeld heeft.

N O T E N

¹ No S. 274 van den Catalogus der Sculpture van 1931, beschreven op blz. 102 en afgebeeld op Pl. 70. Vgl. de bij dit artikel gevoegde afbeelding. — ² P. Leendertz Jr, *Middelnederlandsche Dramatische Poëzie* [1907] 102 vgg., vs 630—635. — ³ *Ib.*, 105, vs 688—693. — ⁴ *Ib.*, CXXXII. — ⁵ *Ib.*, CXXXV. — ⁶ *Ib.*, XI vgg. — ⁷ *Ib.*, CXVIII.